2. Härg ja mehhilanne.

Härg ja mehhilanne jöiwa üttelissi oiast. Kui härg mehhilast näggi, nakši ta tühjakest naarma. „Keddas sa narat?“ küsse mehhilanne. „Mes ma „sinno ei nara!“ koste härg. „Mast sa mo päkest „narat, et täl sarwi ei olle? wai mo sukest, et ma „röki ei sa?“ — laul mehhilanne wasta. „Sinna „ja sinno möistus mahhuwa möllemba mo jalla sörra „alla!“ — rögati härg, nink piddi jo temma päle sökma. Ent mehhilanne lendas ülles temma körwa sisse, nink wanna-mees pand jooskma ülle krawi, nink mötsa möda. Kui ta häste olli karganu nink nahk jo kumas sanu, üttel mehhilanne: „Pilka weel, „kuis Jummal keddake om lonu!“

Oppus: Nörgembat ärra trotsko! Waine kül: kui kondile ollet kui härg, möistussele wähhemb kui mehhilanne!

Oppusse sönna.

1. Ärrä ussu sedda söpra, kes häddan ei olle weel arrakaetu. Römo päiwil omma kül paljo hä söbra, ent willitsusse ajal läwa säratse pakko.

2. Ärra minne neide eest pakko, kea ikwa; nink leina leinajidega.

3. Ne kolm asja omma Jummala nink innemiste mele perrast: kui welle rahhun ellawa, kui hää söprust petas piri-rahwaga, kui mees ja naine häste kokkosündlikko omma.

4. Wagga naine om üts kallis ande, nink antas selle, kes Issandat pelgap. Om kelleke kurri naine, sis omma ötse-kui kokkosündmata härja paar.

5. Kaddeus ja wihha lühhendawa ello-päiwi; tühhi murretseminne teep wannas enne aiga.

Tarto- ja WÃƒÂ¶rro-ma rahwa Kalender 1839, lk. 31